ventninger. Hun konfererede med Londons Fredsforenings kvindelige Hjælpeafdeling og hun blev anmodet om at tale paa deres Aarsmøde i Maj i Memorial Hall, Farringdon Street, London. Dette Forslag vilde jo fremkalde Angst hos enhver, der aldrig havde talt fra en Talerstol, især hos en Dame, men det maa erindres, at Miss Peckover er Medlem af Vennernes Selskab (Kvækerne), der hævder Kønnenes religiøse Ligeberettigelse. De har ingen Rang imellem sig, men handler efter Princpet: „En er eders Herre, nemlig Kristus, og I er alle Brødre.„ Derfor spørger de ikke om Kønnet, og da Miss Peckover flere Aar af og til, naar hun følte Kald dertil, havde talt i Vennernes Forsamlinger, modtog hun Opfordringen.

De 144 Medlemmer, der var indtegnede, da dette Møde holdtes, forøgedes hurtigt, idet saa vel Mænd som Kvinder strømmede til. „Wisbech lokale Fredsforening“ blev stiftet og tæller nu 6,000 Medlemmer fra forskellige Egne, lige som der England over er dannet lignende Selskaber med et samlet Medlemstal i 1891 af omtrent 15,000. Miss Peckover blev meget snart bekendt med, at der baade i Frankrig og i Tyskland er mange Hjerter, der slaar i Takt for denne store Sag, idet de vil virke for Fred paa Jorden og et godt Sindelag i Menneskene.

Efterhaanden som hun erfarede Fremgangen, blev hendes Arbejdsmark mere udstrakt og Antallet af hendes Medarbejdere talrigere. Hendes Navn er nu, for en stor Del gennem hendes eget Kvartalsskrift „Fred og godt Sindelag“, bleven kendt i Italien, Skandinavien og andre evropæiske Lande, saa vel som i Amerika, Avstralien, New-Zeeland og i Japan, lige som hun paa Verdensfredskongressen i Paris 1888 og i London 1890 blev personlig bekendt med mange af Lederne af denne store Bevægelse, som f. Eks. M. F. Passy, Signor E. T. Moneta, den danske Fredsven Fr. Bajer og mange andre.

To smaa Fremskridt.

1) Ved den liberale Vælgerforenings Møde i Tirsdags talte Hr. Boghandler Philipsen blandt andet om Uretfærdigheden ved de kommunale Valg, idet talrige Borgere ikke havde Stemmeret. Stemmeretten burde derfor ikke være knyttet til saa høj en Skatteydelse.

En stille Bevægelse gik gennem Salen blandt Kvinderne — er ikke ogsaa vi Borgere? — yder vi ikke ogsaa Skat? — Men Kvindernes sædvanlige Takt holdt dem tilbage fra at udtale deres Tanker, desuden havde Taleren vistnok glemt deres Nærværelse, da han kun tiltalte Forsamlingen: Mine Herrer!

Men saa skete det vidunderlige — Hr. Højesteretssagfører Oktavius Hansen træder op, og motiverer tydeligt og klart, at skal der røres ved de kommunale Valg, da bør der arbejdes for, at ogsaa skatteydende *Kvinder* faar Stemmeret.

Hvem skulde troet, at Hr. Landstingsmand Oktavius Hansen var en Kvindesagsven? — i Sandhed en behagelig Overraskelse! — Kvinderne frydede sig i det skjulte, *en* Kvinde havde endogsaa det Mod højt at raabe *hør!*

2) Ved Rigsdagens Bureauchef Hr. Dessaus Stenografprøve bestod *en* Dame, Frk. Olsen, som altsaa blev Skriver i Rigsdagen. Frk. Grundtvig, som allerede tidligere har indtaget denne Plads, stiger nu til Assistent.

Rigtignok er det endnu ikke tilladt disse Damer at træde over Folketingssalens hellige Tærskel. Formodenlig frygtes der for, at Kvindernes Nærværelse vil saa fuldstændigt bringe de ærede Rigsdagsmænd ud af Koncepterne, at Traaden, som i Forvejen er svag i deres Tale, fuldstændig skulde tabes.

Imidlertid har Kvinderne godt Haab om, at den Dag dog ikke vil være fjern, da Tærskelen kan overskrides

Gymnastik.

Den udmærkede Gymnastiklærer, cand. polyt. N. H. Rasmussen, har tilsendt os et trykt Program om sit gymnastiske Institut, Jakob Danefærds Vej 5.

Hr. Rasmussen giver foruden en Oversigt over sin Virksomhed en Del værdifulde Oplysninger om Legemsøvelsernes store Betydning for Menneskets aandelige Vel.

Musklernes Bevægelse, eller rettere deres harmoniske Udvikling er en Livsbetingelse. — Vi har ganske vist hørt saa tit, at kun visse bestemte Bevægelser af Musklerne øves ved Haandværk eller andet Arbejde, hvis Formaal er Produkters Frembringelse, hvorimod Gymnastiken tager Sigte paa en harmonisk Legemsudvikling — men dels kan vi ikke høre det *for* tidt, dels lægger Hr. Rasmussen mere end nogen anden Vægten paa den aandelige Sundhed, som Udøvelsen af Gymnastik fører med sig; han siger:

„Sundhed i almindelig Forstand er ikke nok, ikke en Gang er det nok at være, hvad man kalder for sund; Højdepunktet af Sundhed naas først, naar Legemet helt staar til Viljens Raadighed. Det ligger da ogsaa i Sagens Natur, at skulle vi stræbe efter at gøre os „Jorden underdanig“, saa maa vi ogsaa gøre os til Herre over vort eget Jeg og bringe vort Legeme til at være et lydigt og villigt Redskab for os. Sundhed og Herredømme over Legemet — det er Vejen til *Livslyst* og *Arbejdsdygtighed*. I samme Grad som vi i Gymnastiken gennem Anstrengelse og flittig Øvelse selv kæmper os frem til Besiddelse af disse Goder, kvæles *Mageligheed*, *Blødagtighed* o. s. v., *styrkes Viljen, øges Modet, udvikles Selvtillid, Aandsnærværelse og Snarraadighed*. Kort sagt — *Personligheden udvikles, Handlekraften tager til.*“ — Kan ikke alle disse Goder friste os til at tage Del i Gymnastiken?

Hr. cand. polyt. Rasmussen meddeler, at der paa Opfordring i Aar vil blive oprettet et Damehold i hans Gymnastik-Institut.

Frøknerne Johanne Dahl og Josepha Nathanson har samtidig tilsendt os Meddelelse om, at deres Gymnastikkursus begynder 1. Oktober. *Kvindelig Fremskridtsforenings Medlemmer*, af hvilke en stor Kreds ifjor deltog i Frøken Dahls Kursus, vil erindre, at de igen i Aar har Adgang hertil mud betydelig Moderation, naar de herom henvender sig til Frøken Anna Meyer, Naboløs 4.

Børnehave.

Hr. Sløjdlærer *N. A. Vodder*, som vil være vore Læsere bekendt gennem hans Skoleartikler her i Bladet, begynder 1. Oktober et Kursus for smaa Børn mellem 4—6 Aar for en Betaling af 1 Kr. om Maaneden. Lokalet bliver Maribo Skole, Stormgade 8, Tiden fra 2—3 Torsdag og Lørdag.

Det vil sikkert være mange Mødre velkomment, at de for en saa billig Betaling kan faa deres smaa Piger eller Drenge anbragte ved en Beskæftigelse, som de ogsaa kan benytte i Hjemmet, nu da Vinteren nærmer sig, og de smaa er henviste til at sidde stille i Stuen.

Arbejdet vil nemlig blive afpasset efter deres Evner; saaledes vil Papirudklipning og Opklæbning, Klodsbygning, Modellering i Ler og Sløjd i Træ samt Tegning blive de vekslende Undervisningsemner. Det vil ikke alene blive til Adspredelse for Barnet, men Arbejdet vil virke opdragende paa de smaa samt lære dem til at tænke.

Se i øvrigt omstaaende Bekendtgørelse.

Indledningsforedrag
i
Diskussionen om Kvindesagen
ved Mødet i Seljord August 1891.

Af Fru *Ragna Nielsen*, f. Ullmann.

(Fortsat.)

Er ikke det Kvindesag, at Mængden af Mænd endnu i Tanke og Opfatning staar lige overfor Kvinden, som Herren lige overfor Slaviden? Er det ikke Kvindesag det, at Mængden af Kvinder endnu akcepterer denne Rolle? Er det ikke Kvindesag, at for Mængden af Mænd — i Teori i alt Fald, om de kanske ikke er saa konsekvente i Praksis, fordi Virkeligheden, Livet træder regulerende til — men at for Mængden af Mænd Kvinder kun eksisterer saa længe, de er unge og vakre, at det snart i Spøg og snart for Alvor udtales, at de gamle Kvinder, de burde helst ikke være til? Er det ikke Kvindesag, at Mængden af Kvinder selv synes, at det er Livet det at være ung og kurtiseret, og naar saa det er forbi, saa er der intet mere for dem? En saadan Svaghed som den f. Eks., at Kvinder ikke vil være ved sin Alder — hvad andet kommer det af, end at den Opfatning er indforlivet i dem, at det eneste, der giver dem Værd som Mennesker, det er, hvorledes de behager Mændene, og det kan de ikke, uden saa længe de er unge. I sin Opfatning af Kvinden som Menneske mødes de gamle konservative Theologer med dem, som i andre Henseender er de gamle Theologer en Gru f. Eks. med Nietzsche og Strindberg. Det vil sige, de gamle Theologer, som er over Ungdommen og dens Forelskelse, dem ligger det mere paa Hjærtet, at Kvinderne skal sørge for deres legemlige Velvære, stoppe deres Strømper, passe deres Børn, lave deres Mad o. s. v. De har naturligvis ikke mere